

Indonesien: två år och en dröm

I Indonesien, mycket långt borta från den stad där den helige Josemaría grundade Opus Dei år 1928, har den apostoliska verksamheten utbrejts sedan lite mer än två år tillbaka. Här är entusiastisk berättelse av någon som upplever den i första person.

2012-03-04

I juli förra året är det två år sedan Opus Dei inledde sitt arbete med kvinnor i Surabaya (Indonesien).

Kort efter att de anlände organiserades en reträtt för medarbetare och vänner på Lembangkullen, en plats med tempererat klimat, varifrån man njuter av en storslagen utsikt. I åratal hade de bett om att Opus Dei skulle inleda sitt arbete på denna ö. Vi ville alla att allt som hände från och med nu skulle ha bönen som grund. Så det var det bästa sättet att börja!

Ungefär samtidigt började vi också att ha katekesundervisning och lektioner i engelska för en grupp flickor, av vilka några ägnade sig åt hushållsarbete.

I en annan katekesgrupp deltog många barn mellan 7 och 10 år från de trakter där vi bor. Dessa lektioner tog Jane över, en psykologistudent i sista året vid *Widya Mandala University* . För en kort tid sedan fick hon sitt första arbete, och köpte nya katekesböcker för sin första lön.

För några månader sedan bildades ytterligare en katekesgrupp i Gresik, en by ungefär en halv timmes väg från Surabaya. Assy och hennes två döttrar väntar alltid på oss där. Assy bestämde sig föra att låta sig döpas tack vare Kelly, sin buddhistiska svärmor. Kelly mötte Agnes, en supernumerarie , på gymmet, som talade med henne om den katolska tron och om starten av Verkets arbete i Indonesien. Eftersom Kelly beundrar katolska Kyrkan mycket och visste att hennes svärdotter var intresserad, förberedde hon allt för att katekesen skulle börja.

Den senaste sommaren har några studenter från universitetet startat två volontärprojekt. Det första består av en serie lektioner på *Karitas High School* i engelska, om ledarskap och om mänskliga dygder, som hjälpt skolans pojkar och flickor mycket.

I februari inledde vi det andra projektet på flickhemmet *St. Yulia* . Där hjälper vi flickorna att plugga och på sommaren hjälper vi dem att förbättra biblioteket. Vi rengör det och målar om det, och med pengar vi samlat ihop från våra vänner köper vi nya böcker till skolan.

Slutligen var det roligt att se katedralen i Surabaya fullsatt på dagen av högtiden för den helige Josemaría. Den heliga Mässan firades av biskop Vincentius Sutikno Wisaksono, och det var ett tillfälle till att få helgonet att träda in i tillvaron för många indonesiska familjer.

Nu börjar det tredje året i detta land, och vi drömmer om det som Herren skall göra för att föra flera människor till honom och till Kyrkan.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/indonesien-tva-ar-och-en-drom/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/indonesien-tva-ar-och-en-drom/)
(2025-08-14)